

שור שנגה ד' וה' פרק רביעי בבא קמא

ען משפט
ער מצוה

ו' א קי' פ"ג מסלולות
מ"ה סלוס יג ט מג
פ"ן יג פוזען ייז ס"י
רמו ספ"ו ו'

שימנה מקובצת
[ג] אהה שע מזונת וכו'.
משען רעל שקייפין
שבצע פסונות אלען אלען
ברינו אלעל.
אין ציריך לזרר מאומות
הנוגראין בדורין
ומטפסים (מאדי זילע)
[ד] פסונין לישאלאל, לופר
ראת שאנטווין וועל עץ
לעם והשורדים על
שעת פאיין משכני בעזות
וכיש' שאין צבוזין בזונע
אתה מה לאפליך קענס
הרבנן כיד שטפער
שווענין ווילך לא דיל
אללא על ז' אומנות
רבנן רעל לא דילען
נשכח בר' רעד הנזון
[דיל]: [ג] וזכר זה אין
גע מיטפעש כלולבון.
כיד' מחרבי הרוחניות
הוא כלפער ובורבר הזה
נשכח רעל מנטען לאל
להוריינן כלולבון
הברש [דיל]: [ג] בין אודם
להאודם דהוינן טעמא
ודאודם רה יריש
פעריטס דאם דם מינען
האודם דה ירי פעריטס גאנדר
המיטפען שביבר אין
מייטפע אחר מיטפע אלעל
לכבודה (הארשי זילע)

ט נפקדש קריי ומועד דדקלי קריי
ממי נסמייס כדריות נפקדש מוי לם
נסחט הילג ולוי מדלע המכ גני מועד
ה ר מועד מוי פטור וכ"ק קרל ושבו

ראם בן נחנוכת קרא לה' רעהו נבי מועד רעהו של ישראלי שנכח שור של כבנני פטור: אמרו ממה נפשך או רעהו דוקא דכגנuni כי נהנה דישראל נמי ליפטר ואיך רעהו לאו דוקא אפלו דישראל כי נהנה דכגנuni נהיביך א"ר אמרו קרא יעמד ימודד ארץ ראה ויתר גוים ראה שבע מזות ז"ה שקיבלו עליהם בני נח כיוון שלא קיימו עמד והתרן ממון לישראל ז"ה רבי יהונתן אמר מוחבא הופיע מהר פארן מפארן הופיע ממון לישראל תנייא נמי הב' שור של ישראל שנכח שור של כבנני פטור דרב מנחנה דא"ר מיתה השׁ הופיע מדור אחר פארן מופיע לשראל מאיר ובררב יוסף ח' מיתה שנטטו עליהן בני נח ולא קיימים עמד והגלה אותן מעל ארמותם ומאי משמע דהאי ויתר לישנאangan' הוא כתיב הכא ויתר גוים וכחיב החם לתרhor בהן על הארץ ומחרם לקפצא בהן על ארעה מאיר רבי יוסף ד' ר' א"ר יוסף עמד ימודד ארץ ראה שבע מזות שקיבלו עליהםם בני נח ולא קיימים עמד והתרין להם ארנתורי אמרת' א"כ מצינו חוטא נשכר אמר מר בריה דרבנן לומר שאפלו מקימין אותן אין מקבלין עליהן שבר ולא יוהתניא ר' ר' אמר עשה אותו האדם וחוי בהם בתנאים ולויים וישראלים לא גדול ח' לא אשר עשה אותו האדם וחוי בהם בתורה הרוי הוא בכחן גדול נאמר אלא אדם הא למדת שאפלו נכרי וועסק בתורה הרוי הוא בכחן גדול אמרו אין מקבלים עליהם שבר במצבה וועשה יותר מאשר לא כמי שאינו מצווה וועשה: ח' ר' ר' אמר שלחה מלכיה רומי' שי סדריותו אצל המכמי ישראל למדונו תורהכם קראו ושנו ושלשו בשעת פטירתן אמרו להם דרכון בכל תורהכם ואמת הוא חזון מדבר זה שהאתם אומרים שור של ישראל שנכח שור של כבנני פטור של כבנני שנכח שור של ישראל בגין חכם נק' שלם מ"ג נ' או רעהו דוקא אפלו דכגנuni כי נהנה דישראל ליפטר ואיך רעהו לאו דוקא אפלו דישראל כי נהנה דכגנuni לחיביך ודבר זה אין מודיעים אותו למילכות ז' ר' שמואל בר יהודה שכיבא ליה ברתא אמרו ליה בגין לעולא קום נילינחמה אמר לה' מא' אית' לי גבי נחותה דרבכלא דגנודפא הוא אמרו מא' אפשר למייעבר הא אפשר למייעבר עברי الأول הוא להוציא גביה אל' ו' אמר ר' (אל משה) אל תצער את מואב ואל תחרג בם מלחתה וכי מה עלה על דעתו של משה לעשות מלחתה שלא ברשותו אלא נשא משה ק"ז בעצמו אמר ומה מדיניות שלא באו אלא לעוזר את מואב אמרה תורה צורו את המידינים והחitem אוטם מואבים

- תורה או רשות
- א. צמד ומודרך או ראה
עד שור וגועש על־
קלילות עולם לה.
- ב. ואמר ב' ספ"י
והיה שעריך ילו דבשוף
רשות אמן ואחתה
סוכרכבת מומנו מומנו
ריה לבלם
ז. אז את זה האכלה
על ברען אשר לו
קרען מוגל לרוגין
לטעתך על־איך
- ו. ואירוח א' א' כ'
ושומרת הא' קחקי
את השם ותשביט
שם זאצ'ר ור' בז' א' ז'
ז' ז' וקארה ג' אל' ג'
ה' ג' ואיזר ג' אל' מז' א' ז'
ה' ג' ואיזר ג' אל' מז' א' ז'
ה' ג' ואיזר ג' אל' מז' א' ז'
ה' ג' ואיזר ג' אל' מז' א' ז'
- ג. תשב' ז' מאובק ור' ישעה ז'
אתה לך לשלתו אמר לך ש'
- ד. לבן ב' מלוקה ב' לא
יש' יש' יש' יש'
- ה. ערוץ את המוקדים
והហטם ב' ז'
- ו. ברכבת ב' ז'